

- naruszeniu zasady proporcjonalności poprzez nałożenie nadmiernej, nieproporcjonalnej i niedającej się uzasadnić odstrasającym skutkiem grzywny;
- naruszeniu art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 i na braku uzasadnienia, jako że Komisja nie miała prawa oprzeć się na dwóch przypadkach powrotu do naruszenia uznanych za istotne w zaskarżonej decyzji, ponieważ żadna z tych dwóch decyzji nie była adresowana do skarżących;
- na naruszeniu prawa i na błędzie w ocenie przy zastosowaniu art. 23 ust. 2 lit. a) i ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, jako że przy obliczaniu grzywny Komisja nie uwzględniła tego, że skarżące nie podważyły występowania zarzucanych im okoliczności faktycznych.

-
- (¹) W wersji zmienionej po wniesieniu skargi z powodu sprostowania przez Komisję zaskarżonej decyzji.
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).
- (³) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2009 r. – Soliver przeciwko Komisji

(Sprawa T-68/09)

(2009/C 90/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Soliver NV (Roeselare, Belgia) (przedstawiciele: Rechtsanwältte H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie COMP/39.125 – Szkło samochodowe w części, w jakiej stwierdzono w nim, że skarżąca uczestniczyła we wskazanym tam naruszeniu od dnia 19 listopada 2001 r. do dnia 11 marca 2003 r.;
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie COMP/39.125 – Szkło samo-

chodowe w części, w jakiej nałożono w nim na skarżącą grzywnę w wysokości 4 396 000 EUR;

- ewentualnie, istotne obniżenie grzywny wymierzonej skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca powołuje się w swojej skardze po pierwsze na naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG, na naruszenie obowiązku uzasadnienia oraz na oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego. W zaskarżonej decyzji Komisja niesłusznie wyszła z założenia, że skarżąca uczestniczyła od dnia 19 listopada 2001 r. do dnia 11 marca 2003 r. w naruszeniu stwierdzonym w art. 1 zaskarżonej decyzji.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że ustalenie obrotu dokonane przez Komisję nie zostało uzasadnione, jest niezgodne z wytycznymi, nie daje skarżącej prawdziwej możliwości obrony, narusza domniemanie niewinności i narusza zasadę równego traktowania.

Po trzecie, skarżąca powołuje się na naruszenie zasady równego traktowania, zasady proporcjonalności, wytycznych oraz obowiązku uzasadnienia. Jej zdaniem przy obliczaniu podstawowej kwoty grzywny skarżącej Komisja zastosowała nadmiernie wysoki procent obrotu.

Po czwarte, skarżąca zarzuca Komisji naruszenie zasady proporcjonalności i zasady równego traktowania oraz oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego, ponieważ Komisja pomnożyła obroty skarżącej przez liczbę lat, w ciągu których miała ona uczestniczyć w naruszeniu stwierdzonym w art. 1 decyzji.

Po piąte, zdaniem skarżącej naruszona została zasada niedziałania prawa wstecz. Komisja zastosowała bowiem wytyczne z 2006 r. (¹) do domniemanego naruszenia, które zostało zakończone jeszcze przed wydaniem tych wytycznych.

Po szóste, skarżąca podnosi naruszenie zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności oraz oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego, ponieważ Komisja podwyższyła podstawową kwotę grzywny wymierzonej skarżącej o dodatkową kwotę w wysokości 16 % jej obrotów.

Po siódme, zdaniem skarżącej art. 81 WE i wytyczne zostały naruszone z tego powodu, że przy obliczaniu grzywny wymierzonej skarżącej Komisja nie uwzględniła na jej korzyść wielu okoliczności łagodzących.

(¹) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).